

udateret

AFSENDER

Vilhelm Wanscher

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 101 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Kladde til artikel om Bethesda dam. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Pæthusa da Dæu

A

Nær U.V. Enniet til Pæthusa da Dæu fik jeg ved at læse i Julius Langes ^{og mig} ~~Skæbne~~ ^{en ret mægtig} hvor han fortæller om en eller anden fransk maler, der havde fremstillet engelen, som rører vandet i dammen. Længe syntes, at maleren ikke havde fået hjørnet med, og udbrød der, "hvor vilde Maestrand kunne have fået et ganske anderledes fornøjeligt billede ud af ^{emnet} ~~afslutningen~~. Dette gav mig lyst til at forsøge mig med dette maleriske motiv. Da jeg i de samme dage traf Lange i Rom, og han på forespørgsel fik at vide hvad jeg arbejdede på, valbrød han, "det kan De ikke male". Kort efter fik han min begyndelse at se, ~~men~~ ^{men} jeg husker ikke, at han yttede sig om værket. Compositionen i sine hovedtræk gjorde jeg i min bonnetlog, i jærnbånen fra Napoli til Rom. Billedet blev fuldført hjemme i Danmark på min Ontel Appendorfs P i Classens Have, hvor jeg ugenret kunne have model ude i solstokmet og ^{forbilledet} ~~forbilledet~~ model til dammen i det den omgivende vand, hvor jeg på fløjdebroen kunde male efterfølger og spejl-billedet, når min model rodede med en stang i vandet. Det er væsentligt kun en model, jeg har benyttet, og alle de klude, jeg kunde få fat i. Søjleangangen fandt jeg omstændigt i Rom ved at lede blandt fotografier efter arkitektur, og spørge mig for om hvor de søjler jeg kunde bruge, var at søge. De fandtes i en gartnerhave udenfor Caracallas termes, men var kun en side, så jeg måtte male på to dagstider, for at få hjørnet med og begge faldende rigtigt belyst af solen. ^(morgen og eftermiddag) Da jeg var nær færdig med billedet, kom Zahrtmann og Philipson ud i Rodovangset og så det. De var ret utilfredse med compositionen, figurerne var for små, og pinslerne spillede for stor rolle, så grundede jeg på at male det helt anderledes, men min Frustr bed mig holde ved min ^{her, jeg ved den} første indskydelse og heldigvis blev jeg ved den.